

CZINE MIHÁLYNÉ (1930-2013)

Czine Mihályné intézetünk – akkor Népművelési Intézet – Felnőttnevelési Osztályának munkatársa volt a hatvanas évek végén, hetvenes évek elején. Emberségéről, figyelméről, szeretetéről emlékezetes alakja, ahogy azt Csordás Mihály megemlékezése is tanúsítja, amivel búcsúzunk tőle.

IN MEMORIAM

SZÓL A TELEFON, ERZSIKE, KEDVES!

Ismét csak, ismét letörölni a legördülő könnyeket!

Hiába hívtam fel 1999. január 21-étől megszokott esti beszélgetésünkre egykori szeretett tanáromat és későbbi szívbéli barátomat, Czine Mihály tanszékvezető egyetemi tanárt, a népi irodalom apostolát, a külhoni magyar irodalmak legjobb ismerőjét, a magyar irodalom utazó nagykövetét, a Magyarok Világszövetsége elnökét, a Református Egyház zsinatának világi elnökét és még sok-sok tisztség viselőjét, a jelenkori szellemi élet Miskáját, aki minden jeles magyarnak tudta a dalát, és oly szépen énekelte, hogy belesajgott a szív.

Tegnaptól nem emeli fel hívásunkra a telefont többé özvegye, drága Erzsike sem. Három hónapja még együtt ünnepeltük a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében megtartott szép rendezvényen a férjének posztumusz odaítélt MAGYAR ÖRÖKSÉG-DÍJAT, amelyen jelen volt Czine Mihály kilenc testvére közül egyik nővére és természetesen leánya, Borcsi, meg az unokái is. És sok-sok barátja, tisztelője, diákja, Lezsák Sándortól, az Országgyűlés alelnökétől – a javaslattevő kuratóriumi tagon, Bakos Istvánon és a díjazott munkásságát méltató Bíró Zoltán egyetemi tanáron, meg Békésszentandrás község művelődési élete kiválóságain, az eseményt filmező vitéz Szécsi Mátyás Pálon és Bódi Mária magyartanáron át – Kányádi Sándor erdélyi származású költőig, és sokan másokig.

Erzsike boldog volt nagyon, éveit mosolya mögé rejtve szólt felém csengő hangján: „Hát Miska, Maga is eljött olyan messziről?” Igen, hogyan jöttem volna! És egyáltalán messzi van-e még a Délvidék Pesttől? Czine Miska is eljött hozzám Kishegyesre, nemcsak kétszer a Csépe-napokra előadást tartani az itteni születésű jeles írónkról, Csépe Imréről és Dudás Kálmánról, hanem hozzám is, hogy megismerje Anyámat és Apámat, a két legnagyobb embert, akiket rajta kívül életben valaha is ismertem, és akikről Neki annyit meséltem. Amikor a doktorra avatásom után megrendezett ebéden, az Astoriában, feleségével, Erzsikével őket köszöntötték, Édesapám, akit ugyancsak Mihálynak hívtak, és testi-lelki erőben vetekedett Miskával, megkérdezte csendesen: „Akkor itt el szabad énekelnünk, hogy Kossuth Lajos azt üzenté...?” És a két Mihály énekelni kezdett. Szemükből csurgott a könny. Nem szégyen az egy férfiembertől, ahogy talán most tőlem sem. Ahogy az általam három hónapja készített képeket szemlélem, és én is, mint akkor Apám az Astoriában beszélt, csendesen szólok bele az immár néma telefonba: „Isten vele, drága Erzsike! Bánatok és örömeik után jövünk majd mi is ama napon, kiknek apró gyermekként hamuból írt keresztet homlokára a pap. De hazafogadott bennünket a haza, így addig lesz még egy kis tennivalónk!”

CSORDÁS MIHÁLY (Dr.) tudományos kutató, író, irodalom- és színikritikus, publicista. Kishegyesen született (1950), tanulmányait a bácsopolyai gimnáziumban, majd a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem bölcsészettudományi karán végezte kitűnő eredménnyel. 1974-ben magyartanári oklevelet, majd ugyanott 1977-ben bölcsészdoktori titulust szerzett. Disszertációjának témája a délvidéki magyar kritika története volt, doktori vizsgájának eredménye pedig Summa cum laude. Ma a Magyar Tudományos Akadémia köztestületi tagja, a Magyar Írószövetség, a Vajdasági Írók Egyesülete, a Nemzetközi Magyarástudományi Társaság, a Vajdasági Magyar Tudományos Társaság és a vajdasági Független Újságírók Egyesület tagja. A Csépe-emlékbizottság sokéves elnöke, és a Békésszentandrás Baráti Szövetség tiszteletbeli elnöke. A Magyarország újraalapítását megünneplő muhi Történelmi Nemzeti Zárandoknap mentora. Ópusztaszeren megválasztották a „II. Civil Honfoglalás - Civil Szerződés” kárpát-medencei nemzetközi civil találkozón a jelenlévő vajdasági civil szervezetek vezérének. A svédországi HUNSOR magyar internetes újság vajdasági munkatársa. A szabadkai Üzenet folyóirat volt főszerkesztője és a vajdasági 7 Nap hetilap igazgató főszerkesztője.